

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA A II – A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 772/42/2012**

DECIZIA NR. 1592

Ședința publică din data de 25 mai 2015

Președinte - Tănăsescu Mariana

Judecători - Dinu Florentina

Ștefănescu Ioana Cristina

Grefier – Dumitrescu Dorina

Pe rol fiind soluționarea recursurilor declarate de reclamanta **IONESCU CRISTINA OANA**, domiciliată în mun. Câmpina, str. Simion Bărnuțiu, nr. 8, județ Prahova și pârâții **Consiliul Județean Prahova - Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova**, cu sediul în Ploiești, str. Șoseaua Vestului nr. 14-16, Prahova, și **Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale - Direcția Protecția Persoanelor cu Handicap - Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap București**, cu sediul în mun. București, sector 1, Calea Victoriei, nr. 194, împotriva sentinței nr. 3668 din data de 14.11.2014 pronunțată de Tribunalul Prahova – Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal.

Recursurile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședința publică, au răspuns recurenta reclamantă Ionescu Cristina Oana reprezentată prin procurator Orășeanu C. Marius Silviu și recurentul pârât Consiliul Județean Prahova reprezentat de consilier juridic Gheorghiu Laurențiu, lipsind recurentul Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale - Direcția Protecția Persoanelor cu Handicap - Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap București.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că dosarul se află la primul termen de judecată, recursurile promovate sunt motivate, scutite de plata taxei de timbru, după care,

De asemenea s-a mai învederat instanței faptul că prin intermediul Compartimentului Registratură s-au depus la dosar de recurenta reclamantă note scrise, ce au fost vizate și înregistrate sub nr. 11770/7.05.2015, întâmpinare la recursul Ministerului, cerere privind suplimentarea probelor administrate în recurs vizată sub nr. 12210/15.05.2015.

Curtea, revine asupra timbrajului cererii de recurs formulat de reclamanta Ionescu Cristina Oana și constată că recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru.

Recurenta reclamantă Ionescu Cristina Oana reprezentată prin procurator Orășeanu C. Marius Silviu, precizează că are procura judiciară valabilă până în octombrie 2015, aflată la fila 33 dosar fond, autenticată sub nr. 4788/4.10.2012.

Solicită proba cu înscrisuri noi și depune la dosar certificatul de încadrare în grad de handicapat nr. 5065/22.05.2015, program individual de reabilitare și integrare

socială din 22.05.2015, înscrieri pe care le înmânează și reprezentantului recurentului Consiliului.

Consilier juridic Gheorghiu Laurențiu pentru recurentul Consiliul Județean Prahova, arată că nu solicită termen să ia cunoștință de înscrieri, întrucât le cunoaște.

Părțile prezenta, arată că alte cereri nu mai au de formulat în cauză, iar Curtea, luând act că în cauză nu se formulează alte cereri, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în susținerea recursurilor.

Recurenta reclamantă Ionescu Cristina Oana reprezentată prin procurator Orășeanu C.Marius Silviu, având cuvântul solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat. Solicită respingerea recursurilor formulate de pârâți, ca nefondate.

Cu cheltuieli de judecată.

Consilier juridic Gheorghiu Laurențiu având cuvântul pentru recurentul Consiliul Județean Prahova, solicită respingerea recursului declarat de reclamantă.

Solicită admiterea recursurilor declarate de pârâți, precizând că așa cum au arătat și concluziile raportului Turcu Alina Cristina - medic primar oncologie în cadrul Spitalului Municipal Ploiești : „La examenul obiectiv, pacienta echilibrată cardio-respirator, cu status de performanță bun (se poate îngriji singură, poate desfășura activități fizice ușoare și medii, nu necesită sprijin din partea altor persoane, și nu prezintă la acest moment criterii de evoluție referitoare la boala oncologică. Prognosticul de viață este mediu, considerând diagnosticul inițial, tratamentul urmat și timpul de la debutul bolii, astfel încadrarea în grad de handicap mediu a reclamantei a fost făcută cu respectarea dispozițiilor legale.

Instanța de fond face o gravă eroare în sensul că dispune obligarea Comisiei de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova la plata în solidar alături de cealaltă pârâtă a sumei de 3.000 lei cu titlu de daune morale către reclamantă.

Motivarea constă în încălcarea de către Comisie a prevederilor art. 49-50 din H.G. 268/2007 privind normele de aplicare a Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.

Nu solicită cheltuieli de judecată.

CURTEA

Deliberând asupra recursurilor de față, reține următoarele:

Prin sentința nr. 3668 din data de 14.11.2014 pronunțată de Tribunalul Prahova – Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, s-a admis în parte, cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta IONESCU CRISTINA OANA, în contradictoriu cu pârâții Consiliul Județean Prahova - Direcția Generală de Asistentă Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova și Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale - Direcția Protecția Persoanelor cu Handicap - Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap București, a anulat Certificatul de încadrare în grad de handicap nr. 5761/ 24.05.2012 emis de pârâtul Consiliul Județean Prahova - Direcția Generală de Asistentă Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova și Decizia de încadrare în grad de handicap nr. 10376/ 09.08.2012 emisă de pârâtul Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale - Direcția Protecția Persoanelor cu Handicap - Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap București și a

obligat pârâtele la reevaluarea medicală a reclamantei, pentru intervalul de timp de la ultimul certificat de handicap emis anterior Certificatului de încadrare nr. 6082/01.06.2010 și până în prezent, avându-se în vedere documentele medicale relevante privind-o pe reclamantă, și, în mod special, punctul de vedere al medicului primar oncologie, dr. Turcu Alina Cristina, exprimat prin Concluziile scrise nr. 5315/09.10.2014 (dosar nr. 772/42/2012*, filele 142 – 148) și a obligat pârâtele la plata către reclamantă a sumei de 3.000 lei cu titlu de daune morale și la plata către reclamantă a sumei de 1.487,85 lei reprezentând cheltuieli de judecată pentru toate fazele procesuale.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut că împotriva acestei hotărâri a declarat recurs reclamanta IONESCU CRISTINA OANA, iar prin Încheierea nr. 3017/ 07.03.2013 Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal a trimis pe cale administrativă dosarul Curții de Apel Ploiești – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, unde a fost înregistrat în data de 20.03.2013 sub nr. 772/42/2012*.

Prin Decizia nr. 6372/ 11.06.2013 instanța a admis recursul, a casat sentința recurată și a trimis cauza spre rejudecare la Tribunalul Prahova.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de recurs a reținut următoarele:

„Instanța de fond în mod eronat nu a lămurit cauza sub toate aspectele în baza principiului rolului activ și al aflării adevărului ținând seama de obiectul cererii de chemare în judecată formulat de reclamanta recurentă.

Se poate observa că reclamanta a solicitat anularea în tot a certificatelor de încadrare în grad de handicap nr. 5761/24.05.2012, respectiv 10376/09.08.2012 solicitând a fi menținut ca valid vechiul certificat de încadrare nr. 6082/ 01.06.2010 și nr. 9599/ 22.12.2010 până la judecarea recursului în dosarul nr. 915/42/2011.

Față de această situație și întrucât prin sentința nr. 11/ 16.01.2012 rămasă irevocabilă pârâtele sunt obligate la reevaluarea medicală a recurenteii reclamante, care trebuie să cuprindă tot intervalul de când certificatele de handicap anterioare au fost anulate, se impune completarea probatoriului printr-o expertiză medicală de specialitate care să constate gradul de handicap al recurenteii și data de la care acesta a apărut.

Așadar, numai după efectuarea probei cu expertiză medicală, în funcție de actele și diagnosticul medical al recurenteii reclamante, instanța de fond poate lămuri cauza sub toate aspectele, având în vedere și înscrisurile noi depuse în recurs.

Se impune completarea probatoriului cu expertiză de specialitate medicală, mai ales că respectiva Comisie de evaluare a persoanelor cu handicap Ploiești în baza hotărârii irevocabile a instanței i-a păstrat același grad de handicap recurenteii, cu toate că fusese obligată la o reevaluare medicală.

Aceeași comisie nu a evaluat starea de sănătate și gradul de handicap al recurenteii în mod legal și regulamentar, fără a avea la bază un raport prealabil de evaluare al Serviciului de Evaluare Complexă de pe lângă Consiliul Județean Prahova în sensul art. 49-50 din HG nr. 268/2007, raportat la dispozițiile Legii nr. 448/2006.

Este adevărat că apare ca probă un fel de raport de evaluare incomplet la filele 132-135 dosar fond, dar nu are relevanță medicală, fără a fi datat, neparafat de un medic specialitate oncologie, ceea ce impune completarea probatoriului cu o expertiză medicală de specialitate de către instanța de fond.”

Ca urmare a acestei soluții, cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova Ploiești – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în data de 16.07.2013 sub nr. 772/42/2012*.

În urma rejudecării cauzei, avându-se în vedere prevederile art. 315 C. pr. civ., în cauză au fost îndeplinite următoarele:

Pentru termenul de judecată din 06.11.2013 **reclamanta IONESCU CRISTINA OANA** a înaintat **precizări scrise** prin care a reiterat susținerile anterioare, iar în plus, a arătat că, având în vedere cele dispuse de instanța de recurs, în urma rejudecării cauzei instanța de fond poate dispune încadrarea ei în gradul de handicap corespunzător, condiționat însă de existența unei expertize medicale de specialitate.

A arătat că, în această situație, s-a adresat Serviciului de medicină legală Ploiești și Institutului de medicină legală „Mina Minovici” București, însă ambele instituții i-au adus la cunoștință că nu pot efectua o astfel de lucrare, care revine tocmai în competența comisiilor de evaluare a persoanelor cu handicap.

Or, de vreme ce în cauza de față respectivele comisii sunt părți cu poziții procesuale contrare ei, a arătat că lasă la aprecierea instanței măsurile necesare în vederea evaluării corecte a gradului ei de handicap și a stabilirii datei dobândirii sale.

Reclamanta a solicitat ca instanța să oblige părțile să emită în favoarea sa un act de încadrare în gradul de handicap accentuat, permanent și nerevizibil, începând cu data de 01.06.2010, cu recunoașterea tuturor drepturilor legale la zi, cât și să îi plătească în solidar despăgubiri morale în cuantum de 5.000 lei și cheltuielile de judecată pentru toate fazele procesuale.

Instanța și reclamanta au emis adrese către Comisiile de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap din celelalte județe pentru a identifica dacă în cadrul acestora funcționează și medici în specialitatea oncologie

Pentru termenul de judecată din 03.04.2014 reclamanta IONESCU CRISTINA OANA a înaintat precizări scrise prin care a susținut că, potrivit Deciziei nr. 5730/30.05.2013, care se impune cu putere de lucru judecat, instanța nu poate dispune asupra gradului de handicap în temeiul actelor medicale depuse la dosar, ci această atribuție revine exclusiv comisiei de specialitate, actele acesteia putând fi analizate numai din punct de vedere al legalității. Prin aceeași hotărâre s-a reținut că, în cadrul unei astfel de comisii, se impune prezența unui medic având specialitatea oncologie, drept pentru care ea a promovat o altă acțiune în contencios administrativ în contradictoriu cu aceleași pârâte, având ca obiect obligația acestora de a include în serviciile de evaluare complexă de pe lângă comisii un astfel de medic.

La solicitarea instanței Direcția de Sănătate Publică Prahova a înaintat lista medicilor în specialitatea oncologie din jud. Prahova, iar la termenul de judecată din 18.06.2014 instanța a desemnat pe d-na doctor Turcu Alina din cadrul Spitalului Municipal Ploiești să întocmească în cauză actele de specialitate specifice în vederea determinării gradului de handicap al reclamantei, a datei apariției acestuia și realizării documentației de specialitate necesară la evaluarea sa.

Pentru termenul de judecată din 10.10.2014 medicul specialist a înaintat punctul său de vedere, însoțit de actele medicale de specialitate.

Pentru termenul de judecată din 14.11.2014 reclamanta IONESCU CRISTINA OANA a înaintat concluzii scrise prin care a reiterat susținerile anterioare, iar în plus,

a solicitat obligarea pârâtelor la emiterea unor noi acte administrative care să fie conforme încadrării sale în gradul de handicap invocat.

Pe de altă parte, a susținut că, în urma controlului efectuat în perioada 15-16.05.2013 la pârâta Consiliul Județean Prahova - Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova, Ministerul Muncii, Familiei și Protecție Sociale a concluzionat că nu este respectată procedura de evaluare complexă, deoarece aceasta este efectuată de membrii comisiei, iar nu de către specialiștii serviciului de evaluare complexă, dar și că persoanele care aveau deficiențe în stadiu ireversibil și nu puteau urma programe de recuperare se impunea să primească certificat cu termen de valabilitate permanent.

Reclamanta a mai invocat că și potrivit jurisprudenței C.J.C.E. lipsa motivării sau motivarea greșită a actului administrativ atrag nulitatea sa.

Pe de altă parte, a făcut trimitere și la cele reținute de medicul specialist, în sensul că boala oncologică de care ea suferă nu a dispărut, nu a evoluat, prognosticul de viață fiind unul mediu și recomandându-se evitarea expunerii la frig și efort fizic susținut, situație în care a apreciat că nu se justifică schimbarea gradului de handicap din accentuat în mediu.

În ceea ce privește despăgubirile morale solicitate, a arătat că 2 dintre actele administrative emise de pârâte au fost anulate irevocabil de către instanță, dar și că pârătele au încălcat astfel de hotărâri judecătorești. A precizat că a fost exclusă de la plățile privind bugetul personal complementar pe motiv că nu s-a prezentat la reevaluare, deși pârătele cunoșteau de existența procedurilor în instanță.

A solicitat a se avea în vedere perioada de timp în care ea a încercat să își câștige pe calea justiției drepturile încălcate sistematic de către pârâte.

Totodată, a invocat că încălcarea legislației incidente de către pârâte a fost relevantă și prin mass – media.

Pârâta Consiliul Județean Prahova - Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova a înaintat la dosar concluzii scrise, prin care a solicitat respingerea acțiunii, ca nelegală și netemeinică, având în vedere concluziile medicului oncolog.

Analizând actele dosarului și dispozițiile legale incidente, instanța a reținut următoarele: Potrivit art. 59 lit. c din Legea nr. 448/ 2006 printre obligațiile persoanelor cu handicap se numără și aceea de a se prezenta pentru reevaluare, la solicitarea structurilor competente în domeniu, cu excepția persoanelor cu handicap a căror afecțiune a generat deficiențe funcționale și/sau structural-anatomice într-un stadiu ireversibil, care nu pot urma programe de recuperare și pentru care comisia de evaluare a stabilit un termen permanent de valabilitate a certificatului de încadrare în grad și tip de handicap.

Art. 85 alin. 3, alin. 4 lit. b și alin. 8 prevăd că încadrarea în grad și tip de handicap a adulților cu handicap se face de comisia de evaluare a persoanelor adulte cu handicap; comisia de evaluare este organ de specialitate al consiliului județean, după caz, al consiliului local al sectorului municipiului București, cu activitate decizională în materia încadrării persoanelor adulte în grad și tip de handicap și are în componență și un medic de specialitate expertiză medicală a capacității de muncă, medicină de familie sau un medic de medicină generală, propus de direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București; președintele și membrii comisiei de evaluare nu fac parte din Serviciul de evaluare complexă.

Art. 86 alin. 1 și 2 stipulează că gradele de handicap sunt: ușor, mediu, accentuat și grav, iar tipurile de handicap sunt: fizic, vizual, auditiv, surdocecitate, somatic, mintal, psihic, HIV/SIDA, asociat, boli rare.

Conform art. 87 alin. 1 lit. a, c și d și alin. 1¹ comisia de evaluare are printre atribuțiile principale aceea că stabilește încadrarea în grad și tip de handicap și perioada de valabilitate a certificatului, după caz, data ivirii handicapului, orientarea profesională a adultului cu handicap, pe baza raportului de evaluare complexă elaborat de serviciul de evaluare complexă; reevaluează periodic sau la sesizarea direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor mun. București, încadrarea și tipul de handicap, orientarea profesională, precum și celelalte măsuri de protecție a adulților cu handicap; revocă sau înlocuiește măsura de protecție stabilită, în condițiile legii, dacă împrejurările care au determinat stabilirea acesteia s-au modificat; pentru persoanele cu handicap a căror afecțiune a generat deficiențe funcționale și/sau structural-anatomice într-un stadiu ireversibil și care nu pot urma programe de recuperare, Comisia de evaluare va stabili un termen permanent de valabilitate a certificatului fără a fi necesară prezentarea acestora la reevaluările periodice.

Art. 89 alin. 1 și 3 stipulează că odată cu emiterea certificatului de încadrare în grad și tip de handicap, comisia de evaluare are obligația de a elabora programul individual de reabilitare și integrare socială a adultului cu handicap; certificatul prevăzut la alin. (1) dă dreptul adultului cu handicap de a beneficia de dispozițiile prevăzute de lege pentru gradul de handicap respectiv.

Potrivit art. 88 în vederea exercitării atribuțiilor ce revin comisiei de evaluare, se înființează **serviciul de evaluare complexă a persoanelor adulte cu handicap**, în cadrul direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București.

Art. 90¹ alin. 1 și alin. 2 lit. b prevăd că în structura Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale funcționează Comisia superioară, cu activitate decizională în soluționarea contestațiilor la certificatele de încadrare în grad și tip de handicap, emise de comisiile de evaluare județene sau ale sectoarelor municipiului București, în componența căreia intră și un membru, medic de specialitate expertiză medicală a capacității de muncă sau un medic de medicină generală.

Conform art. 90² alin. 1 lit. b și alin. 4, printre principalele atribuții ale Comisiei superioare, este și aceea că soluționează contestațiile, formulate în condițiile prevăzute la art. 87 alin. (5), la certificatele de încadrare în grad și tip de handicap, eliberate de comisiile de evaluare, prin admitere sau respingere, și transmite comisiei județene sau locale a sectoarelor municipiului București soluția, pentru punerea ei în aplicare; deciziile emise de Comisia superioară pot fi atacate la secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cererile adresate instanței fiind scutite de taxa judiciară de timbru.

Art. 3 alin. 1 din H.G. nr. 430/ 2008 prevede că în exercitarea atribuțiilor privind încadrarea unei persoane adulte într-un grad de handicap, prevăzute la art. 2 lit. a), comisia de evaluare analizează dosarul întocmit de serviciul de evaluare complexă a persoanelor adulte cu handicap, organizat potrivit art. 88 din Legea nr. 448/2006, republicată, în cadrul direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului județene, respectiv locale ale sectoarelor municipiului București.

Conform art. 6 alin. 2 și alin. 4 lit. b cererea-tip de evaluare complexă în vederea încadrării în grad de handicap se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 4; printre documentele necesare în vederea evaluării complexe se află și cererea-tip de evaluare complexă, întocmită potrivit alin. (2).

Potrivit art. 46 alin. 1 și 2 din H.G. nr. 268/ 2007 evaluarea persoanelor adulte cu handicap este un proces complex și continuu prin care sunt estimate și recunoscute particularitățile de dezvoltare, integrare și incluziune socială a acestora; procesul presupune colectarea de informații cât mai complete și interpretarea acestora în scopul orientării asupra deciziei și intervenției; evaluarea este subordonată principiului interesului persoanei cu handicap, potrivit căruia orice decizie sau măsură este luată numai în interesul acestei persoane, fiind inacceptabile abordările întemeiate pe milă și pe percepția persoanelor cu handicap ca fiind neajutorate.

Art. 47 lit. d stipulează că, printre caracteristicile evaluării, este și aceea potrivit căreia ea este efectuată în echipă, toți membrii echipei fiind implicați activ, fiecare lucrând complementar cu celălalt.

Art. 48 lit. b prevede că, printre domeniile obligatorii în care se desfășoară evaluarea este și cel privind evaluarea medicală, asigurată de medici de specialitate.

Potrivit art. 49 serviciul de evaluare complexă va fi format din persoane care vor avea cel puțin următoarele specializări: asistent social cu studii superioare, medic de specialitate, psiholog, psihopedagog, kinetoterapeut, instructor de educație, pedagog de recuperare.

Conform art. 50 lit. a - c serviciul de evaluare complexă a persoanelor adulte cu handicap are ca atribuții principale, printre altele, următoarele: efectuează evaluarea/reevaluarea complexă a adultului cu handicap, la sediul propriu sau la domiciliul persoanei; întocmește raportul de evaluare complexă pentru fiecare persoană cu handicap evaluată și recomandă sau nu încadrarea, respectiv menținerea în grad de handicap a unei persoane, precum și programul individual de reabilitare și integrare socială a acesteia.

Potrivit art. 1 alin. 2 și 3 din Ordinul nr. 1736/ 2010 comisia superioară soluționează contestațiile la certificatele de încadrare în grad și tip de handicap, emise de comisiile de evaluare a persoanelor adulte cu handicap județene ori ale sectoarelor municipiului București; în urma soluționării contestațiilor, comisia superioară emite o decizie de încadrare în grad și tip de handicap.

În acest sens, conform art. 3 alin. 1 lit. a și b comisia superioară are, printre atribuții, următoarele: soluționează contestațiile formulate în condițiile art. 87 alin. (5) din Legea nr. 448/2006 la certificatele de încadrare în grad și tip de handicap, eliberate de comisiile de evaluare, prin emiterea deciziilor, în termen de 45 de zile lucrătoare de la data înregistrării contestației; verifică dosarele aferente contestațiilor, soluționează contestațiile la certificatele de încadrare în grad de handicap și comunică deciziile în termenul legal.

Potrivit art. 5 alin. 1 , alin. 5 lit. a - c și alin. 6 comisia superioară va proceda la evaluarea documentelor care au stat la baza încadrării în grad și tip de handicap, pronunțându-se cu privire la contestația formulată, sens în care va emite decizia, care va fi adoptată cu votul majorității membrilor acesteia; în cazul respingerii contestației, comisia superioară poate decide: menținerea gradului și tipului de handicap stabilite de comisia de evaluare, modificarea gradului și tipului de handicap

stabilite de comisia de evaluare ori neîncadrarea în niciun grad și tip de handicap; **respingerea contestației** se va pronunța prin decizie și **va fi motivată**.

Art. 6 alin. 1 și 2 stipulează că decizia comisiei superioare atestă gradul și tipul de handicap, precum și faptul că persoana beneficiază sau nu beneficiază, după caz, de drepturile conferite de lege; decizia are valabilitate de la data emiterii certificatului de încadrare în grad de handicap emis de comisia de evaluare și contestat la comisia superioară.

Art. 8 prevede că deciziile emise de comisia superioară pot fi atacate, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, la instanța judecătorească competentă, în condițiile legii.

Conform art. 413 lit. e din Legea 95/ 2006 printre obligațiile membrilor Colegiului Medicilor din România, ce decurg din calitatea lor specială de medici, este și aceea de a aplica parafa, cuprinzând numele, prenumele, gradul, specialitatea și codul, pe toate actele medicale pe care le semnează.

Potrivit Cap. 6 Subcap. I din Ordinul nr. 762/1992/ 2007 pentru gradul de handicap accentuat, în cazul funcțiilor urogenitale, se impune ca valoarea ureei să fie peste 100 mg/dl iar a creatininei peste 4,5 mg/dl.

Art. 18 alin. 1 și 3 din Legea nr. 554/ 2004 prevăd că instanța, soluționând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă; în cazul soluționării cererii, instanța va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate, dacă reclamantul a solicitat acest lucru

Pe de altă parte, art. 252 Cod civil prevede că orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane, cum sunt viața, sănătatea, integritatea fizică și psihică, demnitatea, intimitatea vieții private, libertatea de conștiință, creația științifică, artistică, literară sau tehnică. Astfel potrivit art. 253 alin. 1 lit. c și alin. 4 persoana fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori amenințate poate cere oricând instanței constatarea caracterului ilicit al faptei săvârșite, dacă tulburarea pe care a produs-o subzistă; persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile.

În aceeași ordine de idei, potrivit art. 72 alin.1 și alin. 2, orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale și este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75, respectiv atingerile care sunt permise de lege sau de convențiile și pactele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte.

Nu în ultimul rând, art. 1349 alin.1 și alin. 2 prevăd că orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane; cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.

În acest sens, conform art. 1357 alin.1 și alin. 2 cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare; autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă. Potrivit art. 1381 și art. 1385 alin. 1 orice prejudiciu dă dreptul la reparație, iar prejudiciul se repară integral, dacă prin lege nu se prevede altfel.

Art. 1386 alin. 1 stipulează că repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare, iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă victima nu este interesată de reparația în natură, prin plata unei despăgubiri, stabilite prin acordul părților sau, în lipsă, prin hotărâre judecătorească.

Din certificatele de încadrare în grad de handicap nr. 2439/ 25.03.2004, nr. 2483/ 03.04.2007, nr. 3528/ 15.04.2008 și nr. 6119/ 02.06.2009 emise de pârâțul Consiliul Județean Prahova - Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova (dosar nr. 772/42/2012, filele 66 - 67) reiese că, începând cu anul 2004, reclamanta IONESCU CRISTINA OANA a deținut succesiv certificate de încadrare în grad accentuat de handicap, cod 2, cod boală C 96, pentru nefroblastom operat rinichi drept, certificate revizuibile anual, cu obligația prezentării unui referat de la oncologie.

Prin certificatul nr. 6082/ 01.06.2010 pârâțul Consiliul Județean Prahova - Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova a schimbat încadrarea reclamantei în grad mediu de handicap, cod 2, cod boală C 96, dar permanent și nerevizuibil, iar prin Decizia nr. 9599/ 22.12.2010 emisă de pârâțul Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale - Direcția Protecția Persoanelor cu Handicap - Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap București, soluționându-se contestația formulată împotriva respectivului certificat, s-a menținut încadrarea, în baza criteriilor stabilite prin Ordinul nr. 762/1992/ 2007 (dosar nr. 772/42/2012, filele 18 - 20).

Prin Sentința nr. 11/ 16.01.2012 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 915/42/2011 instanța a admis, în parte, acțiunea formulată de reclamantă, a anulat Certificatul de încadrare în grad de handicap nr. 6082/ 01.06.2010 emis de Consiliul Județean Prahova - CEPHA și Decizia de încadrare în grad de handicap nr. 9599/ 22.12.2010 emisă de MMFPS - DGPH - CSEPAH București, dispunând reevaluarea reclamantei și încadrarea în gradul de handicap corespunzător, precum și recunoașterea drepturilor prevăzute de lege, începând cu data de 1.06.2010 (dosar nr. 772/42/2012* Tribunalul Prahova, filele 161 - 163).

Pentru a pronunța această soluție, instanța a reținut următoarele:

"Potrivit certificatului de încadrare în grad de handicap nr. 6082/1.06.2010 emis de CJPH –Comisia de evaluare a persoanelor cu handicap pentru adulți, doamna Ionescu Cristina Oana fost încadrată în gradul mediu de handicap, cu valabilitate permanentă și nerevizuibil fiind menținut și prin Decizia nr. 9599/22.12.2010 emisă de MMFPS-DGPPH Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap București.

În anii 2008-2009, aceasta a fost încadrată în gradul de handicap accentuat, precizându-se în certificatul de evaluare, necesitatea prezentării la revizuire a unui referat oncologie.

Reclamanta beneficiază fără discuție de prevederile Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea persoanelor cu handicap și de prevederile HG nr. 268/2007 privind normele de aplicare a acestei legi.

Potrivit art. 49-50 din HG nr. 268/2007, serviciul de evaluare complet trebuie să fie format și dintr-un medic specialist oncolog care să întocmească raportul de

evaluare, iar în cazul de față, în componența comisiei de evaluare nu a fost un astfel de medic și nu s-a întocmit raportul respectiv.

Procedându-se astfel, s-au încălcat dispozițiile imperative ale legii, aspect care conduce la măsura anulării actelor contestate .

Așa cum s-a arătat mai sus și în conținutul certificatelor anterioare s-a precizat necesitatea efectuării unui raport oncologic complet, aspect care nu s-a respectat în cauză.

Ca atare, Curtea nu poate admite capătul trei al cererii privind obligarea părților de a-i recunoaște toate drepturile prevăzute de lege corespunzător gradului de handicap III (accentuat), deoarece s-a dispus reevaluarea sa, așa cum s-a arătat mai sus."

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs reclamanta IONESCU CRISTINA OANA și pârâțul MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE- COMISIA DE EVALUARE A PERSOANELOR CU HANDICAP PENTRU ADULȚI BUCUREȘTI, iar prin Decizia nr. 5730/ 30.05.2013 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 915/42/2011*, instanța a respins, ca nefondate, recursurile (dosar nr. 772/42/2012* Tribunalul Prahova, filele 164 - 167).

Pentru a pronunța această soluție, instanța a reținut următoarele:

"Nu este fondată critica recurentei reclamante prin care învederează că instanța de fond putea să dispună asupra gradului de handicap respectiv în temeiul actelor medicale existente modificarea gradului de handicap din cel mediu în accentuat, instanța apreciind în mod corect față de dispozițiile legale incidente în cauză și procedura de reevaluare strict reglementată de lege că această atribuție revine comisiei de evaluare .

Astfel, recurenta reclamantă va putea produce orice probe necesare susținerii pretențiilor sale în fața comisiei de specialitate legal constituite, instanța de fond neputând dispune o atare măsură ci doar legalitatea actelor administrative emise prin prisma procedurii de urmat.

Motivul de recurs susținut de recurentul Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, ce vizează faptul că în mod eronat s-a reținut încălcarea dispozițiilor art.49 din HG nr.268/2007 nu poate fi primit dat fiind că dispozițiile menționate ca de altfel și dispozițiile art.50 din HG nr.268/2007 impun prezența unui medic de specialitate respectiv medic specialist oncolog care să aibă pregătirea și competența specifică în a aprecia asupra gradului de handicap.

În ce privește dispoziția instanței de fond de recunoaștere a drepturilor prevăzute de lege corespunzător reevaluării sale precum și recunoașterea drepturilor prevăzute de Legea nr.448/2006 începând cu data de 1.06.2010 și în continuare, în mod evident o astfel de dispoziție își va găsi aplicabilitate în situația soluționării favorabile a situației recurentei reclamante, o atare dispoziție având rolul de a preîntâmpina un alt nou litigiu pentru recuperarea drepturilor sale, neputând însă echivala cu o tranșare definitivă, prematură, a acestor pretenții .

În ce privește considerațiile medicale invocate de către recurent, acestea nu reprezintă practic motive de nelegalitate a hotărârii recurate, urmând a fi avute în vedere cu prilejul reevaluării recurentei reclamante."

Ca urmare a acestei soluții, prin certificatul nr. 5761/ 24.05.2012 pârâțul Consiliul Județean Prahova - Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția

Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova, evaluând propunerea Serviciului de evaluare complexă a persoanelor cu handicap a stabilit că reclamanta se încadrează în grad mediu de handicap, cod 2, cod boală C 96, certificatul fiind revizibil după 12 luni, cu obligația pentru reclamantă de a prezenta referat nefrologie, uree, creatinină, clearance la creatinină și ecografie abdominală (dosar nr. 772/42/2012, fila 15).

Reclamanta IONESCU CRISTINA OANA a formulat contestația nr. 15059/18.06.2012 împotriva acestui certificat, iar prin Decizia nr. 10376/09.08.2012 emisă de pârâțul Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale - Direcția Protecția Persoanelor cu Handicap - Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap București s-a menținut încadrarea, în baza criteriilor stabilite prin Ordinul nr. 762/1992/2007, cu obligația pentru reclamantă de a prezenta la revizuire referat nefrologie și explorare paraclinică funcție renală (dosar nr. 772/42/2012, filele 12 - 13, 16 - 17).

Potrivit înscrisurilor depuse în probațiune, documentația care a stat la baza emiterii actelor administrative contestate în prezenta cauză a constat în: Documentar de evaluare medicală a persoanelor cu handicap și Program individual de reabilitare și integrare socială întocmite la data de 24.05.2012 de pârâțul Consiliul Județean Prahova - Direcția Generală de Asistentă Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova, Examinare radiologică abdominală efectuată de Spitalul municipal Câmpina la 21.05.2012, Buletinul de analize medicale radiologie nr. 98/03.05.2012, Raport de evaluare complexă și Plan individual de servicii pentru reabilitare și integrare socială întocmit de Serviciul de evaluare complexă a persoanei adulte cu handicap din cadrul D.G.A.S.P.C. Prahova și Referatul medical nr. 1525/24.04.2012 întocmit de Ambulatoriul urologie din cadrul Spitalului județean de urgență Ploiești, Referatul de anchetă socială nr. 7669/20.04.2012 întocmit de Primăria mun. Câmpina (dosar nr. 772/42/2012, filele 73 - 81, 110-111, 117 - 122).

Prin comunicatul de presă din 17.05.2013 emis de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale s-au expus problemele identificate în urma controlului efectuat în perioada 15 - 16.05.2013 la Direcția Generală de Asistentă Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova, ca urmare a celor semnalate de mass - media în cursul respectivei săptămâni, printre care: actuala componenta a Comisiei de evaluare a persoanelor cu handicap din județul Prahova a fost stabilită de Consiliul Județean Prahova, fără avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice; nu se respectă procedura de evaluare complexă conform legislației în vigoare, în sensul că persoana adultă este evaluată de către membrii comisiei de evaluare și nu de către specialiștii serviciului de evaluare complexă; nerespectarea prevederilor art. 87 alin 1¹ din Legea nr. 448/2006 – persoanele cu handicap a căror afecțiune a generat deficiențe funcționale și/sau anatomice într-un stadiu ireversibil și care nu puteau urma programe de recuperare ar fi trebuit să primească certificat cu termen de valabilitate permanent .

Aceleași neregularități au fost redate și în comunicatul de presă din 29.05.2013 emis de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale privind rezultatele controlului desfășurat la nivel național pentru verificarea modului de organizare și funcționare al comisiilor de evaluare a persoanelor adulte cu handicap și al serviciilor

de evaluare complexă a persoanelor adulte cu handicap, publicat pe site-ul respectivului minister.

Prin adresa nr. A8/10547/ 16.10.2013 emisă de I.N.M.L. "Mina Minovici" s-a comunicat reclamantei faptul că expertizele medicale pentru stabilirea gradului de handicap nu fac obiectul activității medico - legale, fiind apanajul exclusiv al Comisiilor de încadrare în grad de handicap (dosar nr. 772/42/2012* Tribunalul Prahova, fila 13).

Prin adresele emise de Comisiile de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap de pe raza întregii țări s-a comunicat că în componența lor nu se regăsesc medici specialiști oncologi (dosar nr. 772/42/2012* Tribunalul Prahova, filele 20 – 23, 24 – 39, 65 – 107, 116 - 117).

Potrivit punctului de vedere întocmit în cauză de d-na medic primar oncologie Turcu Alina Cristina la solicitarea instanței (dosar nr. 772/42/2012* Tribunalul Prahova, filele 142 - 148), reclamanta IONESCU CRISTINA OANA a efectuat analizele și investigațiile solicitate și i-a pus la dispoziție și dosarul de pacient de la debutul bolii, iar pe baza acestora a constatat că ea prezintă diagnosticul de nefroblastom drept operat – nefrectomie din anul 1988, urmând tratamentul oncologic specific și suferind alte două intervenții chirurgicale în anii 1994 și 2003.

S-a constatat că, în urma investigațiilor de control la indicația medicului oncolog curant, nu s-au evidențiat criterii de evoluție a bolii și s-a menționat că medicația urmată de reclamantă în prezent nu este specifică afecțiunilor oncologice, iar la examenul obiectiv aceasta a fost echilibrată cardio – respirator, cu status de performanță bun.

În urma examinării analizelor dispuse s-a apreciat că reclamanta nu prezintă criterii de evoluție referitoare la boala oncologică, prognosticul de viață fiind mediu, și s-a recomandat evaluare oncologică anuală, cât și evitarea expunerii la frig și la efortul fizic susținut.

În ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect anularea Certificatului de încadrare în grad de handicap nr. 5761/ 24.05.2012 și a Deciziei de încadrare în grad de handicap nr. 10376/ 09.08.2012 emise de pârâți, instanța reține următoarele:

Cele două acte administrative contestate au fost emise ca urmare a soluției dispuse prin Sentința nr. 11/ 16.01.2012, prin care au fost anulate Certificatul de încadrare în grad de handicap nr. 6082/ 01.06.2010 și Decizia de încadrare în grad de handicap nr. 9599/ 22.12.2010 (prin care reclamanta a fost încadrată în gradul mediu de handicap, cu valabilitate permanentă și nerevizuibil, după ce anterior fusese încadrată în grad accentuat de handicap, prin certificate revizuibile anual), iar pârâtele au fost obligate la reevaluarea reclamantei și încadrarea în gradul de handicap corespunzător.

Referitor la motivele de nelegalitate invocate cu privire la Certificatul nr. 5761/ 24.05.2012 și Decizia nr. 10376/ 09.08.2012, instanța apreciază că *emiterea acestora anterior rămânerii irevocabile a Sentinței nr. 11/ 16.01.2012*, prin soluția pronunțată prin Decizia nr. 5730/ 30.05.2013, nu poate constitui un motiv de nulitate, de vreme ce, potrivit art. 20 alin. 2 din Legea nr. 554/ 2004, recursul suspendă executarea și se judecă de urgență.

Examinând fișa dosarului nr. 915/42/2011 existentă pe site-ul Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța constată că recursurile promovate împotriva respectivei

sentințe au fost înregistrate pe rolul Secției de contencios administrativ al acestei instanțe în data de 10.04.2012.

Chiar dacă, odată promovată calea de atac împotriva sentinței instanței de fond, executarea acesteia se suspenda, tribunalul apreciază că punerea sa în executare, în sensul reevaluării reclamantei, în condițiile în care soluția fusese favorabilă, cel puțin în parte, respectivei părți, nu i-a creat acesteia nicio vătămare de natură a impune anularea actelor contestate pentru a înlătura consecințele păgubitoare ale lor față de respectiva parte. Faptul că rezultatul reevaluării nu este cel dorit de reclamantă ține de temeinicia actelor contestate, iar nu de legalitatea lor, acest motiv urmând a fi analizat subsecvent.

Cu privire la *lipsa unui raport oncologic complet* cu ocazia reevaluării reclamantei, tribunalul reține că această critică este întemeiată, prin prisma soluțiilor irevocabile ale instanțelor de judecată pronunțate anterior prezentei hotărâri.

În acest sens, prin considerentele Sentinței nr. 11/ 16.01.2012, care a intrat în puterea lucrului judecat, s-a reținut că Certificatul nr. 6082/ 01.06.2010 și Decizia nr. 9599/ 22.12.2010 sunt lovite de nulitate, printre altele, pentru nerespectarea dispozițiilor legale potrivit cărora serviciul de evaluare complet trebuie să fie format și dintr-un medic specialist oncolog care să întocmească raportul de evaluare, în condițiile în care în componența comisiei de evaluare a reclamantei nu a fost un astfel de medic și nu s-a întocmit raportul respectiv.

În aceeași ordine de idei, și în Decizia nr. 5730/ 30.05.2013 s-a menționat că dispozițiile legale impun prezența unui medic specialist oncolog care să aibă pregătirea și competența specifică în a aprecia asupra gradului de handicap al reclamantei.

Totodată, potrivit considerentelor Deciziei nr. 6372/ 11.06.2013, care sunt obligatorii instanței de față, prin prisma prevederilor art. 315 alin. 1 C. pr. civ., raportul de evaluare care a stat la baza emiterii Certificatului nr. 5761/ 24.05.2012 și Deciziei nr. 10376/ 09.08.2012 este incomplet și nu are relevanță medicală, întrucât nu a fost datat și nici parafat de un medic de specialitatea oncologie.

Întemeiată este și critica legată de *lipsa motivării* Deciziei nr. 10376/ 09.08.2012, având în vedere că, potrivit dispozițiilor legale enumerate mai sus, respingerea contestației promovate împotriva certificatului de handicap se va pronunța prin decizie printr-o care se poate dispune menținerea gradului și tipului de handicap stabilite de comisia de evaluare și va fi motivată.

Or, în prezenta cauză, deși, după cum a reieșit mai sus, începând cu anul 2004, reclamanta IONESCU CRISTINA OANA a deținut succesiv certificate de încadrare în grad accentuat de handicap, revizibile anual, prin Certificatul nr. 6082/ 01.06.2010 și Decizia nr. 9599/ 22.12.2010 pârâții au schimbat încadrarea acesteia în grad mediu de handicap, permanent și nerevizibil, menținând același cod de boală. În baza Sentinței nr. 11/ 16.01.2012, care a anulat aceste acte administrative, pârâții au emis Certificatul nr. 5761/ 24.05.2012 și Decizia nr. 10376/ 09.08.2012, prin care au menținut încadrarea în grad de handicap mediu, dar au stabilit că acesta este revizibil anual, iar în cuprinsul deciziei, deși prin intermediul ei s-a respins contestația reclamantei, la rubrica pentru motivarea soluției s-a consemnat exclusiv „conform criteriilor medicopsihosociale aprobate prin Ordinul nr. 762/ 31.08.2007 al M.M.F.E.S. și nr. 1992/ 19.11.2007 al M.S.P.”

În aceste condiții, cum una dintre probleme litigioase care a fost invocată de reclamantă în contestațiile sale a fost aceea că, deși s-ar fi constatat că starea sa de sănătate s-ar fi îmbunătățit, s-a procedat, pe baza aceluiași criterii, la încadrarea sa într-un grad de handicap inferior celui stabilit anterior, se impunea ca pârâții să justifice, prin trimitere concretă la normele legale incidente și la aspectele rezultate din actele medicale examinate, soluția adoptată. Tribunalul consideră, în acord cu reclamanta, că simpla trimitere la un act normativ, fără a indica în concret ce dispoziții din cadrul acestuia au fost avute în vedere și ce aspecte factuale rezultate din actele medicale au fost reținute ca relevante, nu este de natură a constitui o motivare a actului administrativ dedus judecării.

În acest sens, ținând cont și de gradul ridicat de specializare a litigiului de față, antamând probleme strict legate de domeniul medical, simpla indicare a actului normativ pe care s-au bazat pârâții nu poate da posibilitatea reclamantei de a analiza legalitatea și temeinicia actelor administrative emise cu privire la ea, pentru a putea decide dacă se impune sau nu contestarea lor, și nici de a formula apărări pertinente prin care să încerce să combată cele dispuse de autoritățile pârâte. În aceeași măsură, și instanța este pusă în imposibilitatea de a proceda la o analiză a temeiniciei și legalității respectivelor acte, argumentele prezentate de pârâți pe parcursul tuturor ciclurilor procesuale nefiind suficiente, de vreme ce motivarea actului administrativ este o cerință intrinsecă a acestuia și nu poate fi acoperită ulterior, la momentul judecării contestației promovate împotriva sa.

În aceeași ordine de idei, tribunalul a reținut că odată emis un act administrativ, prezumția legalității și temeiniciei sale este sprijinită, în primul rând, de fundamentarea sa, neputându-se concepe emiterea sa pur aleatorie, fără a avea anumite cauze generatoare și scopuri urmărite.

În ceea ce privește *lipsa unei cereri tip de evaluare complexă* formulată de ea și adresată Serviciului de evaluare complexă împreună cu documentația aferentă, instanța apreciază că, față de faptul că actele administrative contestate au fost emise în urma unei reevaluări a acestei părți, dispusă de instanța de judecată, nu se mai impunea formularea și a unei astfel de cereri.

Totodată, *pretinsele neregularități legate de îndeplinirea atribuțiilor specifice de către Serviciului de evaluare complexă*, iar nu de către Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap, și de *forma și conținutul raportului de evaluare complexă* nu vor mai fi analizate, de vreme ce, după cum s-a arătat mai sus, cu efect obligatoriu s-a reținut de către instanța de recurs că raportul de evaluare emis de Serviciului de evaluare complexă, care a stat la baza emiterii Certificatului nr. 5761/24.05.2012 și Deciziei nr. 10376/09.08.2012, este incomplet și nu are relevanță medicală.

Referitor la faptul că, la stabilirea încadrării sale în grad de handicap, pârâții *nu a avut în vedere* faptul că se decisese anterior că ea *are capacitatea de muncă pierdută în totalitate*, instanța reține că, potrivit normelor legale expuse mai sus, în cadrul procedurilor de determinare a gradului de handicap nu se impune analiza deciziilor cu privire la capacitatea de muncă a persoanei.

În aceeași măsură, procedura de emitere, criteriile analizate și efectele deciziilor medicale asupra capacității de muncă sunt diferite de cele incidente în cazul încadrării în grad de handicap, fiind reglementate de alte acte normative (Legea nr. 263/2010, H.G. nr. 155/2011) și intrând în atribuțiile altor autorități (medic expert

al asigurărilor sociale din cadrul CNPP sau comisiile de expertiză medico-militară de pe lângă spitalele din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională).

În ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect obligarea pârâților să emită în favoarea reclamantei un act de încadrare în gradul de handicap accentuat, permanent și nerevizibil, începând cu data de 01.06.2010, cu recunoașterea tuturor drepturilor legale la zi, instanța reține următoarele:

Prin Decizia nr. 5730/ 30.05.2013 s-a stabilit, cu putere de lucru judecat, referitor la situația reclamantei, că instanța de fond putea analiza doar legalitatea actelor administrative contestate, prin prisma procedurii de urmat, și nu putea să dispună modificarea gradului de handicap din cel mediu în accentuat în temeiul actelor medicale existente, față de dispozițiile legale incidente în cauză și procedura de reevaluare această atribuție revenind comisiei de evaluare, în fața căreia ea va putea produce orice probe necesare susținerii pretențiilor sale. Totodată, referitor la considerațiile medicale invocate de către reclamantă, instanța a mai reținut că acestea urmează a fi avute în vedere cu prilejul reevaluării sale.

Chiar dacă prin Decizia nr. 6372/ 11.06.2013, care este obligatorie, instanța de recurs a reținut că, la rejudecarea cauzei, se impune completarea probatoriului printr-o expertiză medicală de specialitate, în funcție de concluziile acesteia instanța de fond putând lămuri cauza sub toate aspectele, după cum s-a menționat mai sus, această probă a fost imposibil de administrat, din motive obiective, drept pentru care s-a recurs la solicitarea punctului de vedere al unui specialist în domeniu.

Mai mult, față de argumentele invocate de reclamantă în susținerea necesității emiterii unui act de încadrare în gradul de handicap accentuat, permanent și nerevizibil, instanța reține că, potrivit dispozițiilor legale expuse mai sus, pentru persoanele cu handicap a căror afecțiune a generat deficiențe într-un stadiu ireversibil și care nu pot urma programe de recuperare, Comisia de evaluare va stabili un termen permanent de valabilitate a certificatului.

În aceste condiții, față de caracterul irevocabil al hotărârilor sus-menționate și de faptul că, potrivit legii, evaluarea persoanelor adulte cu handicap este un proces complex și continuu, instanța, în urma anulării actelor administrative contestate, a obligat pârâtele la reevaluarea medicală a reclamantei, pentru intervalul de timp de la ultimul certificat de handicap emis anterior Certificatului de încadrare nr. 6082/ 01.06.2010 și până în prezent, avându-se în vedere documentele medicale relevante privind-o pe reclamantă, și, în mod special, punctul de vedere al medicului primar oncologie, dr. Turcu Alina Cristina.

De asemenea, în limitele atribuțiilor prevăzute de lege în sarcina lor, pârâtele vor stabili dacă starea de sănătate actuală a reclamantei, astfel cum a evoluat ea în timp, justifică acordarea unui grad de handicap inferior celui anterior, cât și dacă afecțiunile sale au generat deficiențe într-un stadiu ireversibil și dacă aceasta poate sau nu să urmeze programe de recuperare, astfel încât să se determine perioada de valabilitate a certificatului ce va fi eliberat.

După reevaluarea reclamantei, potrivit dispozițiilor legale incidente, în baza certificatului ce i se va elibera, în mod implicit, ea va beneficia de drepturile prevăzute de normele legale ce îi vor fi aplicabile.

În ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect obligarea pârâților la plata către reclamantă a sumei de 5.000 lei cu titlu de daune morale, instanța a reținut următoarele:

Pentru tragerea la răspundere civila delictuala a unei persoane este necesară întrunirea în mod cumulativ a mai multor condiții și anume existența unui prejudiciu, a unei fapte ilicite, a legăturii de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și savarsirea faptei cu vinovăție.

În ceea ce privește existența faptei ilicite, în prezenta cauză, aceasta constă în neîndeplinirea de către pârâte a obligațiilor legale de a proceda la reevaluarea reclamantei cu respectarea cerințelor impuse de normele specifice, în vederea încadrării în grad de handicap la care aceasta era îndreptățită.

Sub aspectul prejudiciului, instanța a apreciat că acesta constă în starea de incertitudine, frustrare, angoasă trăită de reclamantă în legătura cu obținerea protecției drepturilor sale, față de ignorarea de către pârâte a celor stabilite anterior de instanțele de judecată și de procedurile specifice impuse de normele legale care le reglementează activitatea, fiind obligată să intenteze prezenta acțiune civilă în justiție pentru a încerca să remedieze situația creată. La acestea se adaugă și întinderea firească în timp a procedurilor judiciare, față de gradul de încărcătură al instanțelor, care, de la momentul introducerii acțiunii și până la soluționarea fondului pricinii prin hotărârea de față, au durat o perioadă de peste 2 ani.

Legătura de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu există, dat fiind că, în cazul în care pârătele ar fi respectat cele dispuse de instanța de judecată în litigiul anterior cât și normele legale care le reglementează activitatea, nu s-ar mai fi instrumentat cauza civilă de față, iar reclamanta nu ar mai fi fost pusă în situația de a i se aduce atingere demnității sale și nici nevoită să recurgă la instanța de judecată pentru a le constrânge pe pârâte la îndeplinirea obligațiilor care le incumbau în temeiul dispozițiilor legale.

În speță, vinovăția pârătelor îmbracă forma intenției indirecte, întrucât acestea au prevăzut rezultatul negativ al refuzului de a se conforma celor dispuse de instanță și prevăzute de lege, prin punerea reclamantei în inferioritate față de autorități și în situația de a cheltui timp pentru a apela la forța coercitivă a instanței de judecată în vederea recuperării prejudiciului și, deși nu au urmărit producerea acestor consecințe, le-au acceptat.

Totodată, instanța a avut în vedere și faptul că, deși din comunicatele de presă din 17 și 29.05.2013 emise de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale nu reiese că neregularitățile identificate în urma controlului efectuat în perioada 15 - 16.05.2013 la pârâta Direcția Generală de Asistentă Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova ar fi existat și în perioada în care s-au emis actele administrative contestate în prezenta cauză, este evident că nerespectarea prevederilor legale care reglementează activitatea acestei autorități s-a întins pe o perioadă semnificativă de timp, situație de natură a confirma faptul că aceasta a acționat cu vinovăție.

În aceste condiții, analizând consecințele negative suferite de reclamantă, importanța valorilor morale lezate și măsura în care acestea au fost atinse, cât și întinderea mare în timp până la momentul remedierii atingerii aduse drepturilor sale, judecând în echitate, instanța apreciază că suma de 3.000 lei este suficientă pentru a acoperi daunele morale cauzate reclamantei de către pârâte.

În ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect obligarea pârâților la plata către reclamantă a cheltuielilor de judecată pentru toate fazele procesuale, instanța a reținut următoarele:

Potrivit art. 274 alin. 1 și art. 277 C. pr. civ., partea care cade în pretențiuni va fi obligată la cerere, să plătească cheltuielile de judecată; dacă sunt mai mulți reclamânți sau mai mulți pârâți, ei vor fi obligați să plătească cheltuielile de judecată în mod egal, proporțional sau solidar, potrivit cu interesul ce are fiecare sau după felul raportului de drept dintre ei.

În cauza de față, valoarea totală a cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă pentru toate fazele procesuale se ridică la suma de 1.487,85 lei.

Din cadrul cheltuielilor solicitate de reclamantă instanța a eliminat suma de 100 lei achitată conform bonului fiscal nr. 6567/ 21.05.2012 eliberat de Spitalul Municipal Câmpina - fila 151 dosar nr. 772/42/2012 Curtea de Apel Ploiești - despre care aceasta a menționat că ar reprezenta contravaloarea unei tomografii, dat fiind că aceasta a fost plătită anterior promovării demersului judiciar de față, situație în care nu poate fi încadrată în categoria cheltuielilor de judecată.

Față de această situație, stabilind culpa procesuală a pârâtelor, instanța a obligat la plata cheltuieli de judecată pentru toate fazele procesuale, astfel cum au fost acestea reținute.

Pentru aceste considerente, în baza tuturor dispozițiilor legale enumerate, instanța a admis, în parte, cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta IONESCU CRISTINA OANA în contradictoriu cu pârâții Consiliul Județean Prahova - Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova și Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale - Direcția Protecția Persoanelor cu Handicap - Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap București, a anulat Certificatul de încadrare în grad de handicap nr. 5761/ 24.05.2012 emis de pârâțul Consiliul Județean Prahova - Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova și Decizia de încadrare în grad de handicap nr. 10376/ 09.08.2012 emisă de pârâțul Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale - Direcția Protecția Persoanelor cu Handicap - Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap București, a obligat pârâtele la reevaluarea medicală a reclamantei, pentru intervalul de timp de la ultimul certificat de handicap emis anterior Certificatului de încadrare nr. 6082/01.06.2010 și până în prezent, avându-se în vedere documentele medicale relevante privind-o pe reclamantă, și, în mod special, punctul de vedere al medicului primar oncologie, dr. Turcu Alina Cristina, exprimat prin Concluziile scrise nr. 5315/ 09.10.2014 (dosar nr. 772/42/2012*, filele 142 – 148), a obligat pârâtele la plata către reclamantă a sumei de 3.000 lei cu titlu de daune morale și a obligat pârâtele la plata către reclamantă a sumei de 1.487,85 lei reprezentând cheltuieli de judecată pentru toate fazele procesuale.

Împotriva sentinței au declarat recurs reclamanta IONESCU CRISTINA OANA și pârâții Consiliul Județean Prahova - Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova și Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale - Direcția Protecția Persoanelor cu Handicap - Comisia Superioară de Evaluare a

Persoanelor Adulte cu Handicap București, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În recursul declarat de pârâta Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova se arată într-un prim motiv de recurs este faptul că instanța de fond a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a Comisiei de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova.

Instanța a ignorat prevederile art. 87, alin. 5 din Legea nr. 448/2006 (republicată și actualizată) privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap certificatele emise de către comisiile de evaluare pot fi contestate de titularii acestora, în termen de 30 de zile calendaristice de la comunicare, la Comisia superioară de evaluare a persoanelor adulte cu handicap din cadrul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, iar potrivit prevederilor art. 90A2, alin. 1, lit. b) Comisia superioară soluționează contestațiile la certificatele de încadrare în grad și tip de handicap, eliberate de comisiile de evaluare, prin admitere sau respingere, și transmite comisiei județene sau locale a sectoarelor municipiului București soluția, pentru punerea ei în aplicare.

Art. 90/2, alin. (4) din Lege nr. 448/2006 (republicată și actualizată) prevede că deciziile emise de Comisia superioară pot fi atacate la secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului potrivit legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

În aceste condiții, doar Decizia de încadrare în grad de handicap a Comisiei Superioare de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap este supusă contenciosului administrativ, astfel cererea de anulare a deciziei respective are caracter principal, soluția asupra acesteia atrăgând rezolvare pentru cererea privitoare la decizia Comisiei de Evaluare a Persoanelor cu Handicap Adulte din cadrul Consiliului Județean Prahova (care a fost supusă controlului Comisiei Superioare), conform principiului „anularea actelor principale atrage anularea actelor subsecvente.”

De asemenea, așa cum au arătat și concluziile raportului Turcu Alina Cristina - medic primar oncologie în cadrul Spitalului Municipal Ploiești : „La examenul obiectiv, pacienta echilibrată cardio-respirator, cu status de performanță bun (se poate îngriji singură, poate desfășura activități fizice ușoare și medii, nu necesită sprijin din partea altor persoane.)

Nu prezintă la acest moment criterii de evoluție referitoare la boala oncologică. Prognosticul de viață este mediu, considerând diagnosticul inițial, tratamentul urmat și timpul de la debutul bolii, astfel încadrarea în grad de handicap mediu a reclamantei a fost făcută cu respectarea dispozițiilor legale.

Instanța de fond a făcut o gravă eroare în sensul că dispune obligarea Comisiei de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova la plata în solidar alături de cealaltă pârâtă a sumei de 3.000 lei cu titlu de daune morale către reclamantă.

Motivarea constă în încălcarea de către Comisie a prevederilor art. 49-50 din H.G. 268/2007 privind normele de aplicare a Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.

Instanța a făcut confuzie între două instituții separate. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova este organizată în conformitate cu dispozițiile art. 2 din H.G. nr. 1434/2004 privind atribuțiile și Regulamentul-cadru de organizare și funcționare ale Direcției generale de asistență socială și protecția copilului, cu modificările și completările ulterioare, „Direcția generală este instituția

publică cu personalitate juridică, înființată în subordinea consiliului județean, respectiv a consiliului local al sectorului municipiului București, prin comasarea serviciului public de asistență socială și a serviciului public specializat pentru protecția copilului de la nivelul județului, respectiv al sectorului municipiului București, prin preluarea, în mod corespunzător, a atribuțiilor și funcțiilor acestora."

Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova este organizată în conformitate cu dispozițiile art. 1 din H.G. nr. 430/2008 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea și funcționarea comisiilor de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, cu modificările și completările ulterioare, „Comisia de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, denumită în continuare comisia de evaluare, se organizează și funcționează, potrivit prevederilor art. 85 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, ca organ de specialitate, fără personalitate juridică, al consiliului județean, respectiv al consiliului local din cadrul fiecărui sector al municipiului București.

Comisia de evaluare desfășoară activitate decizională în domeniul încadrării persoanelor adulte în grad de handicap, respectiv în domeniul promovării drepturilor acestor persoane, cu respectarea legislației în domeniu, precum și a prezentei metodologii.

Având în vedere faptul ca Serviciul de Evaluare Complexă este un serviciu organizat în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova, instituție care nu a fost parte în acest proces, este inechitabil să răspundă o instituție pentru deficiențele altei instituții.

De altfel, conform prevederilor art. 49 din H.G. nr. 268/2007, „Serviciul de evaluare complexă va fi format din persoane care vor avea cel puțin următoarele specializări: asistent social cu studii superioare, medic de specialitate, psiholog, psihopedagog, kinetoterapeut, instructor de educație, pedagog de recuperare.

Menționează că în cadrul acestui serviciu își desfășoară activitatea 2 medici specialiști - medicină generală, iar evaluarea persoanelor pentru încadrarea acestora în grad de handicap se face numai în baza unui referat emis de un medic specialist, în cazul reclamantei specialist oncolog, specialist ales chiar de persoana cu handicap, astfel neexistând nicio suspiciune că încadrarea în grad de handicap s-ar face în mod nelegal.

Solicită admiterea recursului, să modifiți în tot sentința și pe fond să respingeți acțiunea reclamantei

În recursul declarat pârâtul Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice - Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor cu Handicap pentru Adulți, arată că instanța de fond, în mod netemeinic și nelegal, a apreciat, neținând seama de criteriile aprobate prin Ordinul comun nr. 762 al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse (MMFES) și nr. 1992 al ministrului sănătății publice (MSP) din 2007 și de prevederile art.87 alin.1) lit. a), c) și d), alin.1, art.90/1 și art.90/2 din Legea nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu dizabilitati, cu modificările ulterioare, că MMFSPV- Comisia Superioară ar trebui să o reevalueze medical pe reclamanta emițând în acest sens certificat de încadrare în grad de handicap, aceasta atribuție revine exclusiv Comisiei de evaluare a persoanelor adulte cu handicap Prahova.

În continuare, instanța de fond, în mod neîntemeiat, a obligat recurentul să o reevalueze medical pe reclamanta de la ultimul certificat de handicap emis anterior

Certificatului de încadrare în grad de handicap nr.6082/01.06.2010 și până în prezent avându-se în vedere și punctul de vedere al medicului specialist oncologie exprimat în concluziile scrise nr.5315/09.10.2014.

Precizează că instanța de fond nu a analizat cererea reclamantei privind încadrarea în grad de handicap prin prisma criteriilor prevăzute în Ordinul comun nr. 762 al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse (MMFES) și nr. 1992 al ministrului sănătății publice (MSP) din 2007, cu modificările și completările ulterioare, ci s-a rezumat numai la a analiza o situație de fapt coroborată cu situația intervenită în dosarul nr.915/42/2011- sentința nr.11/16.01.2012.

Nu s-a analizat efectiv dacă reclamanta ar fi putut să se încadreze în grad de handicap accentuat analizând actele medicale depuse la dosarul de evaluare complexă ce atestă diagnosticul confirmat de medici de specialitate, acte ce au fost avute în vedere de cele două comisii la emiterea actelor administrative contestate și nici de concluziile medicului specialist- dr.Turcu Alina.

Arată faptul că, evaluarea în vederea încadrării în grad de handicap nu se face în personam ci se analizează dosarul de evaluare complexă ce conține printre altele, documentele medicale, ancheta socială și raportul de evaluare complexă. Instanța de fond, nu a reținut și nu a analizat faptul că din punct de vedere al parametrilor indicați în adeverințele și referatele medicale depuse de către reclamanta la dosarul de evaluare, aceasta nu se încadrează în grad de handicap accentuat așa cum rezulta din capitolul 6, secțiunea și din Ordinul comun nr. 762 al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse (MMFES) și nr. 1992 al ministrului sănătății publice (MSP) din 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Mai mult, instanța de fond, nu a identificat nici un motiv de nelegalitate a actelor administrative contestate, ba mai mult, a lăsat ca paratele (Comisia Superioară și Comisia de evaluare Prahova) să stabilească, în limitele atribuțiilor prevăzute de lege, dacă starea de sănătate actuală a reclamantei justifică acordarea unui grad de handicap inferior celui anterior.

Consideră neîntemeiată acordarea de despăgubiri morale reclamantei și, implicit obligarea MMFPSPV-Comisia Superioară la plata acestora deși nu s-a reținut nici o culpa procesuală a acestuia, atribuția reevaluării revenind Comisiei de evaluare Prahova.

Mai consideră că nu sunt întrunite condițiile cumulativ pentru a exista răspunderea pentru fapta proprie a persoanei juridice și pentru care, reclamanta, victima a prejudiciului, trebuia să facă proba elementelor răspunderii.

Atâta vreme cât instanța de fond nu a reținut în sarcina MMFPSPV-Comisia Superioară nici o culpa procesuală ci s-a rezumat numai la a anula decizia acestuia pe motiv de netemeinicie, considerăm obligarea noastră la plata de daune morale neîntemeiată și fără a fi îndeplinite cerințele cumulative pentru a exista răspunderea pentru fapta proprie a persoanei juridice.

Instanța de fond și-a motivat existența prejudiciului referindu-se la întinderea procedurilor judiciare, de gradul de încălcarea al instanțelor de la momentul introducerii acțiunii până la finalizarea fondului pricinii ceea ce nu ne incumba nouă.

Referitor la legătura de cauzalitate și la fapta ilicită, instanța de fond, în mod neîntemeiat, motivează faptul că, cele două comisii nu ar fi ținut seama de prevederile legale în vigoare în procesul de evaluare, lucru neadevărat

Referitor la legătura de cauzalitate și la fapta ilicită, instanță de fond, în mod neîntemeiat, motivează faptul că, cele două comisii nu ar fi ținut seama de prevederile legale în vigoare în procesul de evaluare, lucru neadeverat, având în vedere faptul că, cele două comisii evaluează persoana ținând seama de criteriile din Ordinul comun nr. 762 al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse (MMFES) și nr. 1992 al ministrului sănătății publice (MSP) din 2007, cu modificările și completările ulterioare, în limita atribuțiilor prevăzute de lege în sarcina lor.

Referitor la cheltuielile de judecată acordate și puse în obligația paratelor consideră ca sunt disproportionale în raport de natura cauzei, de complexitate și de întinderea acesteia, motiv pentru care solicită respingerea acestora.

În motivarea recursului reclamanta IONESCU CRISTINA OANA, invocă aplicarea greșită a legii (art. 304 pct. 8 și pct. 9 vechiul Cod de procedură civilă, raportat la disp. art. 312 alin. 3 vechiul Cod de procedură civilă) prin încălcarea autorității lucrului judecat și schimbarea înțelesului concluziilor propriei instanțe reținute prin încheiere dar și sensul altor sentințe irevocabile.

Prin Încheierea de ședință din 18.06.2014, instanța de fond în rejudecare a reținut că, până la momentul de față nu s-a putut determina existența unei instituții specializate pentru efectuarea unei expertize medicale de specialitate în ceea ce privește afecțiunea reclamantei (...)” or prin dispozitivul sentinței recurate, reclamanta este trimisă din nou la reevaluare, instanța de fond încălcându-și propriile concluzii ce au arătat în echivoc că nu există o instituție capabilă să facă o evaluare de specialitate în cazul reclamantei, fapt de asemenea confirmat și de sentința recurată dar și de concluziile instanțelor privind situația reclamantei: Sentința 11/16.01.2012, Decizia nr. 5730/30.05.2013, Decizia nr. 6372/11.06.2013 toate ale Curții de Apel Ploiești.

Toate acestea arată că nu există medic în specialitatea cazului ce ar urma să fie reevaluat în cadrul serviciului de evaluare complexă de pe lângă C.J Prahova, nici chiar la nivelul serviciilor de evaluare complexă din întreaga țară, fapt dovedit de probele administrate și reținut și de instanța de fond. Or, cum reevaluarea medicală dispusă de instanța de fond presupune ea reclamanta să ajungă pentru a doua oară în fața serviciului de evaluare complexă, făcându-se în fapt o reevaluare a ... reevaluării, serviciu ce ar urma să emită un raport de specialitate, inexistența medicului specialist oncolog în cadrul acestui serviciu atrage nulitatea absolută a raportului emis de această entitate, în raport de deciziile instanțelor menționate anterior. Instanța trebuia, înainte de a dispune reevaluarea medicală a reclamantei, de a se asigura că: această reevaluare poate fi făcută în mod legal și regulamentar (conform Deciziei nr. 6372/11.06.2013) or cum constată chiar instanța de fond acest fapt nu este îndeplinit prin inexistența unei „instituții specializate pentru efectuarea unei expertize medicale de specialitate în ceea ce privește afecțiunea reclamantei, fapt ce este motiv de admitere a recursului în temeiul disp. art. 304 pct. 9 vechiul Cod de proc. civilă pentru aplicarea greșită a legii și a efectelor puterii lucrului judecat prin sentința recurată.

Că reevaluarea va respecta întru totul legea și efectele deciziilor instanțelor date în favoarea reclamantei prin recunoașterea drepturilor reclamantei începând cu 1.06.2010 și în continuare căi și prin existența specialiștilor „care să aibă pregătirea și competența specifică în a aprecia asupra gradului de handicap” (Decizia nr. 5730/30.05.2013). Or prin retrimiteră reclamantei la reevaluare a ... reevaluării

medicale, fără ca părțile adverse să fi făcut dovada existenței specialiștilor menționați anterior, din contră, aceeași instanță reținând că „nu există o instituție specializată pentru efectuarea unei expertize medicale de specialitate în ceea ce privește afecțiunea reclamantei”, instanța de fond a aplicat greșit legea (conform art. 304 pct. 9 vechiul Cod de proc. civilă) prin asumarea ca real a unui fapt contrazis chiar de probele administrate și de propriile concluzii ale instanței de fond cuprinse în încheierea de ședință din 18.06.2014, fiind de asemenea motiv de admiterea a recursului și în conformitate cu disp. art. 304 pct. 8 vechiul Cod de proc. civilă, prin schimbarea înțelesului încheierii invocate din „lipsa instituției specializate” în o posibilă „reevaluare” a reclamantei de către un serviciu de evaluare complexă nelegal constituit.

Tot față de inexistența specialistului oncolog în cadrul SEC Prahova (serviciu de evaluare complexă) trebuie reținut aspectul că, prin decizia luată de a dispune reevaluarea reclamantei și nu obligarea părâtelor să emită noi acte administrative, instanța de fond, în mod greșit, dă o nouă interpretare a puterii lucrului judecat în sentințele irevocabile invocate mai sus, în sensul că, citez: „așadar numai după efectuarea probei cu expertiza medicală (probă efectuată, aflată la f. 142-148, dosar fond rejudecare), în funcție de actele și diagnosticul medical al recurenteii reclamante, instanța de fond toate lămuri cauza sub toate aspectele, având în vedere și înscrisurile noi depuse în recurs.

Cu siguranță instanța de control judiciar, la pronunțarea hotărârii prin care s-a dispus rejudecarea prezentei cauze nu a avut în vedere continuarea unei stări litigioase între părți, or instanța de fond, în mod greșit interpretând dispozițiile instanței de control judiciar, perpetuează această stare litigioasă. Este evident că părâtele, după 3 cauze soluționate, în diferite faze, în contra acestora (dosarele civile 915/42/2012, 772/42/2012 și 1052/105/2014) nu au înțeles să aplice legea, din contră, manifestând, așa cum este arătat de nu mai puțin de 7 sentințe civile, o puternică opoziție la respectarea procedurilor de încadrare legală în grad de handicap al subsemnatei. În cauză sunt astfel incidente disp. art. 304 pct. 8 și 9 vechiul Cod de proc. civilă față de greșita interpretare a legii prin încălcarea autorității lucrului judecat, dar și de schimbarea înțelesului citatului anterior.

Ca motive de netemeinicie, invocă aplicarea greșită a legii (art. 304 pct. 9 vechiul Cod de proc. civilă raportat la disp. art. 312 alin. 3 vechiul Cod de proc. civilă) de către instanța de fond, astfel: a) în mod greșit instanța de fond, deși avea la îndemână practica unitară a instanțelor de judecată și jurisprudența în materie privind cazurile similare cu ale mele așa cum au fost acestea invocate și prin concluziile scrise depuse la dosar cât și a probelor administrate, aceasta aplică greșit, în concepția mea, dispozițiile instanțelor de recurs privind „situația soluționării favorabile a situației recurenteii reclamante o atare dispoziție având rolul de a preîntâmpina un alt nou litigiu pentru recuperarea drepturilor sale” (Decizia nr. 5730/30.05.2013 a CA. Ploiești) raportat la dispoziția instanței de control judiciar privind „instanța de fond poate lămuriri cauza sub toate aspectele”, deci nu părâtele (Decizia nr. 6372/11.06.2013). Or în temeiul celor menționate anterior privind lipsa specialiștilor capabili să facă reevaluarea subsemnatei, orice act emis de părâte este susceptibil de a fi nul, fiind astfel motiv clar de a declanșa un nou litigiu privind drepturile deja recunoscute de nu mai puțin de 7 complete de judecată, în diferite faze procesuale. Astfel că și sub acest aspect consider că există un motiv de admitere a recursului meu

în raport de art. 304 pct. 9 vechiul Cod de proc. civilă. Ca elemente de practică unitară a instanțelor în cazuri similare voi detalia următoarele decizii, invocate de altfel și prin concluziile scrise depuse la fond, în rejudecare.

Instanța de control judiciar trimite cauză spre rejudecare arătând lipsurile ce le-a avut în vedere la evaluarea gradului meu de handicap, în mod greșit instanța de fond, constatând la peste 2 ani de la motivarea deciziei instanței de control judiciar, că aceste lipsuri persistă {încheierea de ședință din 18.06.2014 și pag. 14 alin. 3 din sentința recurată), în loc să găsească o modalitate eficientă, în raport de jurisprudența arătată anterior și de administrarea probei cu expertiza medicală de specialitate, de a evita un nou litigiu între părți, lasă la aprecierea pârâtelor... soluționarea propriului litigiu. Dacă alte instanțe, în dosare similare privind obligarea pârâtelor de încadrare într-un grad de handicap s-au pronunțat favorabil petentului, obligând autoritatea emitentă a actului contestat, să emită un altul, cu un grad de handicap impus de instanța de judecată, impunând de asemenea și perioada de valabilitate a noului act ce urma a fi emis, în cazul meu, instanța de fond, lămurită fiind sub toate aspectele ... lasă soluționarea litigiului tot în sarcina pârâtelor, fiind o greșită aplicare a legii așa cum este arătat de disp. art. 304 pct. 9 Cod proc. civilă anterior.

Astfel că, în loc de a soluționa cauza, instanța de fond aplică greșit legea, lăsând-o pe reclamantă, din nou, la liberul-arbitru al aceluiași pârâte și asta după mai bine de 4 ani de procese finalizate prin 5 sentințe dintre care 3 irevocabile, toate criticând activitatea celei ce va reevalua reclamanta, CEPAH Prahova. Consider că există și sub acest aspect un motiv de admitere a recursului meu în raport de art. 304 pct 8 și 9 vechiul Cod de proc. civilă,

b) în ceea ce privesc despăgubirile morale acordate în cauză, chiar dacă, în mod corect instanța de fond a reținut necesitatea acordării acestora subsemnatei reclamante, din punct de vedere ai cuantumului acordat, în raport cu obiectul cauzei, cu timpul scurs de aproape 5 ani de la inițierea procedurilor judiciare privind repunerea în drepturile prevăzute de Legea nr. 448/2006 privind protecția persoanelor cu handicap, cu faptul că pârâtele, deși au în contra lor nu mai puțin de 4 sentințe dintre care 3 irevocabile neînțelegând să respecte legea, consider că dozarea acestui cuantum al despăgubirilor acordate este insuficient. Deși instanța de fond a reținut aspectul că, dacă inițial subsemnata a cuantificat aceste despăgubiri morale la suma de 5.000 lei, ulterior, dat fiind și timpul scurs de la declanșarea procedurilor judiciare, am înțeles să las la aprecierea instanței oportunitatea și cuantumul acestor despăgubiri {pag. 8 alin. 6-7 din sentința recurată). Instanța, pe lângă considerentele arătate la acest punct și considerentele expuse în toate fazele procesuale, ultimul și cel mai elocvent ce, deși a fost reținut de instanță nu a fost și valorificat (pag. 8 alin, 6 parte finală din sentința recurată): o nouă și gravă încălcare a legii de către pârâta Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova pârâtă ce, cu bună-știință și rea-credință încalcă 3 sentințe irevocabile în contra sa dispunând unilateral, scoaterea subsemnatei din plățile privind indemnizația de handicap, plăți prevăzute de Legea nr. 448/2006, deși prin Sentința nr. 11/16.01.2012, rămasă irevocabilă se susține că „reclamanta beneficiază fără discuție de prevederile Legii nr. 448/2006”, forțându-mă ca, pentru recâștigarea acestor drepturi, deja recunoscute de 3 sentințe irevocabile, să pornesc un nou proces în baza Legii contenciosului administrativ, pe rolul Tribunalului Prahova, în dosarul nr. 1052/105/2014 pentru obligarea pârâtei la repunerea în plățile prevăzute de lege. Față de acest aspect dar și de probele

administrare în toate fazele procesuale, consider că despăgubirile morale acordate sunt insuficiente, pârâtele continuând să-mi producă prejudicii atât materiale cât și morale prin opunerea la respectarea legii în cazul reclamantei.

În concluzie, stabilind în mod concret și bine argumentat, existența faptei ilicite, a prejudiciului și legătura de cauzalitate între acestea, instanța de judecată, după mai bine de 3 ani de la soluționarea inițială a prezentei cauze, casarea acelei soluții și noua soluție dată în rejudicare, în raport și de situația de fapt reținută de Sentința nr. 11/16.01.2012 a CA. Ploiești, Decizia nr. 5730/30.05.2013 a CA. Ploiești, trebuia să impună pârâtelor acordarea unor despăgubiri descurajante pentru acestea, pentru a le forța să respecte pe viitor legea nu doar în raport cu subsemnata dar, posibil și cu alte situații asemănătoare. Demn de reținut este și aspectul că exista, la dispoziția instanței de judecată, jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului privind despăgubirile acordate de Curte la constatarea încălcării, de către un stat membru semnatar al pactului C.E.D.O. a drepturilor oricărui petent. Cum în prezenta speță rezistența pârâtelor față de respectarea legii în cazul supus judecării era evidentă, rezistență manifestată pe parcursul a numai puțin de 5 ani (de la emiterea primului act anulat de instanțe, în 1.06.2010, la următoarele acte de asemenea anulate), sub forma refuzului de a aplica nu mai puțin de 3 sentințe irevocabile la reevaluarea mea medicală, instanța, la aprecierea despăgubirilor morale ce urmau a fi acordate în cauză, luând act și de manifestarea de voință a subsemnatei prin delegarea, în întregime, atât a cuantumului cât și a oportunității acordării acestora către instanță (pag. 8 alin. 6-7 din sentința recurată), trebuia și putea să impună o sumă net superioară celei dispuse în favoarea mea, pentru a descuraja, în viitor, orice astfel de manifestări similare din partea unei autorități a statului

Solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat și rejudicând, să modifice în parte sentința recurată în sensul admiterii acțiunii reclamantei așa cum a fost formulată și precizată, în fapt să oblige pârâtele la emiterea de noi acte administrative reprezentate de certificatul de încadrare în grad de handicap accentuat, cu mențiunea permanent și nerevizibil, de la 1.06.2010 și în continuare, să oblige pârâtele să recunoască toate drepturile prevăzute de Legea 448/2006 în favoarea reclamantei de la 1.06.2010 și în continuare conforme gradului de handicap accentuat și să oblige pârâtele la plata despăgubirilor morale ce vor fi cuantificate de instanța de recurs.

Examinând sentința, prin prisma criticilor din recursuri, în raport de actele și lucrările dosarului, de dispozițiile legale ce au incidență în cauză, constată următoarele:

În ce privește recursul declarat de pârâta Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova, cu referire la excepția lipsei calității sale procesuale pasive, Curtea apreciază susținerea, ca nefondată și o va înlătura ca atare.

Este evident faptul că această instituție, reprezentată de Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap care a emis certificatul de încadrare în grad de handicap contestat de reclamantă are calitate procesuală pasivă.

În sensul considerentelor teoretice reținute și de Curtea de Apel Bacău prin sentința nr.16/11.02.2010 atât capacitatea procesuală, cât și calitatea procesuală a autorităților publice se fundamentează pe recunoașterea capacității de drept administrativ în virtutea căreia, în temeiul unor dispoziții speciale în raport cu Decretul nr. 31/1954 și Codul de procedură civilă, autoritățile publice, chiar și în

lipsa personalității juridice, pot sta în proces, în nume propriu, în calitate de reclamante sau pârâte, după caz, fiind vorba de o excepție de la regulă generală a fundamentării capacității procesuale pe ideea de personalitate juridică. Condiția esențială cerută entităților administrative pentru a putea deveni părți într-un raport juridic de drept administrativ și a putea dobândi, astfel, calitate procesuală într-un litigiu aflat pe rolul instanțelor de contencios administrativ este competența în baza căreia autoritățile pot acționa în regim de drept administrativ, adică pot emite acte administrative.

Or, competența exclusivă de încadrare în grad de handicap îi revenea acestei autorități potrivit art. 85 alin. 3 și art. 87 alin. 1 lit. a din Legea 448/2006.

Este adevărat, așa cum susține recurenta Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap că, aceleași prevederi legale (legea nr. 448/2006) prevăd că deciziile emise de Comisia Superioară pot fi atacate la Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a Tribunalului, dar aceasta nu împiedică instanța să examineze legalitatea certificatului de încadrare ba chiar se impune acest lucru, în condițiile în care reclamanta a cerut aceasta prin acțiune, iar disp. art. 18 alin. 2 din Legea nr. 554/2004 permit.

În această situație, recurenta are dreptul și posibilitatea ca, în baza principiului contradictorialității să-și expună apărarea în legătură cu actul ce urmează a fi cenzurat pe cale administrativă.

Referitor la cel de-al doilea motiv de recurs prin care pârâta Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova, critică dispoziția instanței de fond prin care a fost obligată alături de cealaltă pârâtă la plata sumei de 3000 lei cu titlu de daune morale, susținerile sunt, de asemenea, nefondate.

Astfel, se susține de către recurenta că, având în vedere că serviciul de Evaluare Complexă este un serviciu organizat în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova – instituție care nu a fost parte în proces este inechitabil să răspundă o instituție pentru deficiențele altei instituții.

Or, aceasta este un aspect care nu a fost pus în discuția părților la instanța de fond și prin urmare nu poate face obiect de analiză pentru Curte, cu atât mai mult cu cât ambele instituții atât Serviciul de Evaluare Complexă, cât și Comisia de Evaluare funcționează în cadrul DGASPC Prahova – Consiliul Județean Prahova, pârâta care a formulat apărări în toate ciclurile procesuale ale prezentei cauze și căreia îi incumbă drepturile și obligațiile procesuale și substanțiale impuse de instanță.

Cu alte cuvinte, faptul că în cadrul acestei pârâte funcționează pe lângă instituția recurentei și o altă instituție apreciată ca fiind cea vinovată de existența unor deficiențe și prin urmare aptă să răspundă pentru daunele morale cauzate reclamantei este irelevant în cauză, în condițiile în care această instituție nu a fost parte în proces și nici nu a fost pus în discuția părților acest aspect.

Pe de altă parte, pârâta recurentă nu contestă realitatea acordării daunelor morale solicitate de reclamantă și nici nu critică soluția instanței de fond pe acest aspect, ci numai pe cel al instituției obligate la plata daunelor, or situația de inechitate invocată de recurentă prin raportare la Serviciul de Evaluare Complexă, fără nici un fel de corespondent pe plan procesual nu este de natură să afecteze în vreun fel legalitatea soluției pronunțate.

În ceea ce privește recursul declarat de pârâta Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, criticile sunt, de asemenea, nefondate și vor fi cenzurate de Curte.

Recurenta învederează faptul că obiectul acțiunii îl constituie anularea actelor administrative reprezentate de certificatul nr. 5761/24.05.2012 și decizia nr. 10376/09.08.2012 care nu au nicio legătură cu celelalte acte administrative emise în anul 2010 pe care reclamanta le-a contestat în alt dosar.

Așa cum în mod corect a reținut instanța de fond și cum rezultă din întreg materialul probator administrat în cauză actele administrative contestate au fost emise ca urmare a soluției dispuse prin sentința nr. 11/16.01.2012 prin care au fost anulate certificatul de încadrare în grad de handicap nr.6082/2010 și Decizia nr. 9599/2010, când pârâtele au fost obligate la reevaluarea reclamantei și încadrarea în gradul de handicap corespunzător astfel încât este evidentă „legătura cu celelalte acte administrative” de care face vorbire recurenta, reevaluarea medicală a reclamantei implicând îndeplinirea obligațiilor impuse anterior pârâtelor pentru o evaluare corectă, de specialitate a gradului său de handicap.

Curtea constată că, prin considerentele sentinței nr. 11/2012, irevocabilă, s-a reținut cu putere de lucru judecat că certificatul nr.6082/2010 și Decizia nr. 9599/2010 sunt lovite de nulitate, printre altele pentru nerespectarea dispozițiilor legale potrivit cărora Serviciul de Evaluare Complexă trebuie să fie format și dintr-un medic specialist oncolog care să întocmească raportul de evaluare în condițiile în care în componența comisiei de evaluare a reclamantei nu a fost un astfel de medic și nu s-a întocmit raportul necesar.

Această idee a fost preluată și în decizia nr. 5730/2010 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești, în care s-a precizat că dispozițiile legale impun prezența unui medic specialist oncolog care să aibă pregătirea și competența specifică în a aprecia asupra gradului de handicap al reclamantei.

De asemenea, potrivit considerentele Deciziei nr. 6372/11.06.2013 **raportul de evaluare care a stat la baza emiterii certificatului nr. 5761/2012 și a Deciziei nr. 10376/2012, adică la baza actelor administrate contestate în speță, este incomplet și nu are relevanță medicală, întrucât nu a fost datat și nici parafat de un medic de specialitate oncologie.**

În acest context probator, prin care s-a reținut fără putință de tăgadă, cu putere de lucru judecat, lipsa raportului de specialitate al SEC și lipsa medicului oncolog în cadrul SEC nu poate fi imputat judecătorului fondului faptul că nu a analizat și nu a ținut cont de Ordinul comun al Ministerului Muncii nr. 762/31.08.2007 și Ordinul nr. 1992/2007 al M.S.P. cu atât mai mult cu cât în motivarea actului administrativ contestat nu au fost indicate în concret (așa cum în mod corect a reținut instanța de fond) ce dispoziții din cadrul acestora au fost avute în vedere și ce aspecte rezultate din actele medicale au fost reținute ca relevante.

Curtea observă, de asemenea, că prin Decizia nr. 6372/11.06.2013 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești, obligatorie pentru instanța de fond, potrivit art. 315 c.pr.civ., s-a statuat completarea probatoriului și efectuarea unei expertize de specialitate tocmai pe considerentul că, deși fusese obligată la o reevaluare medicală a reclamantei, prin sentința nr. 11/2012 irevocabilă, pârâta Comisiei de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap a păstrat același grad de handicap, procedând în

mod nelegal și neregulamentar, fără a avea la bază un raport prealabil de evaluare a SEC.

Întrucât această probă (a expertizei) nu a putut fi administrată, din motive obiective, ca nu pot fi imputabile părților sau instanței de fond este evident că raportat la probele existente de la dosar, analizate cu autoritate de lucru judecat și de instanța de control judiciar prin decizia mai sus menționată se impunea anularea actelor administrative contestate așa cum în mod corect a procedat și instanța de fond.

În ceea ce privește critica recurentei pârâte având ca obiect acordarea de către instanța de fond a daunelor morale și obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată, susținerile sunt, de asemenea, nefondate, pentru următoarele considerente:

Temeiul legal al obligării pârâtelor la plata daunelor morale îl reprezintă disp. art. 998 și 999 c.civil normă ce reglementează răspunderea civilă delictuală, constând în obligarea unei persoane de a repara prejudiciul cauzat alteia pentru o faptă ilicită.

Din redactarea art. 998 c.civ. în conformitate cu care „orice faptă a omului care cauzează altuia un prejudiciu obligă pe acela din a căru greșeală s-a ocazionat, a-l repara”, rezultă că textul nu face distincție în privința naturii patrimoniale sau nepatrimoniale a prejudiciului.

Nici din economia art. 999 c.civ. nu se poate deduce asemenea distincție, ceea ce impune concluzia ca prejudiciul nepatrimonial constituie, ca și cel patrimonial un element structural al răspunderii civile delictuale, alături de fapta ilicită, culpa autorului și de raportul de cauzalitate între fapta și prejudiciu.

Repararea integrală a prejudiciului reprezintă principiul de bază al răspunderii civile delictuale, consacrat de disp. art. 998 c.civ., în termeni preciși și cuprinzători ce evocă neîndoieinic ideea reparării daunei în totalitatea sa, fără nicio restrângere sau limitare în raport de natura intrinsecă a acestuia.

Prejudiciile nepatrimoniale, denumite și daune morale, constituie acele consecințe dăunătoare care nu pot fi evaluate în bani, deci cu conținut neeconomic și care rezultă din atingerile și încălcările drepturilor personale nepatrimoniale. Asemenea consecințe pot fi durerile fizice și psihice, atingerile aduse onoarei, cinstei, demnității, prestigiului sau reputației unei persoane etc.

Evaluarea prejudiciului moral produs și pe cale de consecință stabilirea quantumului daunelor morale prezintă, în speță, un grad de dificultate sporit, tocmai datorită circumstanțelor mai puțin obișnuite ale cauzei.

Drept consecință, Curtea constată că instanța de fond în mod corect a dispus potrivit probatoriului administrat măsurile reparatorii adecvate, obligând pârâta la plata unor daune morale în quantum de 3000 lei către reclamantă.

În speță, au fost dovedite pretențiile reclamantei recurente, prejudiciul moral suferit și legătura de cauzalitate dintre inacțiunea pârâtelor și impactul negativ în plan personal asupra reclamantei.

Astfel, starea de incertitudine, insecuritate și disconfort a reclamantei a fost generată în mod direct prin inacțiunea pârâtelor, în sensul ignorării de către acestea a dispozițiilor statuate prin hotărâri judecătorești irevocabile și emiterii unor decizii care au fost anulate succesiv de instanțele judecătorești.

Câtă vreme, în speță, s-a dovedit că la emiterea certificatului de încadrare în grad de handicap și a deciziei de încadrare în grad de handicap contestate de reclamantă, pârâtele au insistat în derularea unei proceduri nelegale prin lipsa unui medic specialist oncolog care să aibă pregătirea și competența specifică în a aprecia

asupra gradului de handicap al reclamantei, cu consecința întocmirii unui raport de evaluare incorect de natură să afecteze interesele reclamantei, vinovăția acestora este evidentă.

Susținerea recurenteii pârâte în sensul că „cele două comisii evaluează persoane ținând seama de criteriile din Ordinul comun nr. 762 al MMFES și nr. 1992/2007 al MSP în limita atribuțiilor prevăzute în sarcina lor”, nu poate fi reținută de Curte întrucât pe de o parte nu s-a dovedit, în cauză, ținând cont de particularitatea speței, că aceste criterii au fost respectate, iar pe de altă parte având în vedere raportat la aceleași probatorii atitudinea pârâtelor care au perpetuat în refuzul de a îndeplini dispozițiile instanței de judecată statuate irevocabil de-a lungul litigiilor purtate de părți.

În ce privește cheltuielile de judecată la care au fost obligate pârâta recurentă prin sentința atacată, Curtea apreciază că în ceea ce privește quantumul acestora, contestat de recurente, susținerile sunt nefondate, suma la care a fost obligată de 1487,85 lei fiind nu numai dovedită dar și justificată în raport de complexitatea și întinderea cauzei dedusă judecării.

În ce privește recursul declarat de reclamanta Ionescu Cristina Oana, atât critica potrivit căreia instanța de fond a aplicat în mod greșit dispozițiile legale fără să oblige pârâtele la emiterea unui certificat cu grad de handicap și o perioadă de valabilitate impuse de instanță, cât și cea privind quantumul daunelor morale acordate sunt nefondate și vor fi cenzurate de Curte, pentru cele ce se vor arăta în continuare:

Potrivit art. 87 alin. 1 lit. a și c din legea 448/2006 „Comisia de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, denumită în continuare comisia de evaluare are următoarele atribuții principale: a) stabilește încadrarea în grad de handicap și după caz orientarea profesională a adultului cu handicap, capacitate de muncă (...) c) reevaluarea periodic sau la sesizarea direcțiilor generale de asistență socială și protecția copilului (...) încadrarea în grad de handicap(...).

De asemenea, potrivit art. 85 alin. 10 din acest act normativ „Criteriile medicopsihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad și tip de handicap sunt aprobate prin ordin comun al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului sănătății”.

Raportat la aceste texte de lege, **încadrarea în grad de handicap și tip de handicap, în baza criteriilor medico-psihosociale, revine în exclusivitate Comisiei de evaluare a persoanelor adulte cu handicap organul de specialitate aflat în subordinea consiliilor județene.**

Încadrarea sau respingerea încadrării în grad de handicap se atestă prin certificat emis de către comisiile de evaluare. Certificatele emise pot fi contestate de titularii acestora la Comisia superioară de evaluare a persoanelor adulte cu handicap. Deciziile emise de aceste comisii pot fi atacate potrivit Legii 554/2004, astfel cum stabilește art. 90/2 din Legea nr. 448/2006, fiind asigurat astfel dreptul persoanelor interesate de a adresa instanței de judecată pentru apărarea drepturilor libertăților și intereselor lor legitime.

Desigur, judecătorul cauzei nu poate face aprecieri de ordin medical propriu-zis asupra existenței unui handicap, fiind necesară administrarea unei expertize de specialitate care însă în cauză nu s-a putut realiza din motive obiective, expertiza constituind o probă esențială în procesul având ca obiect contestarea deciziei de încadrare în grad și tip de handicap, care poate duce la lămurirea cauzei.

Specificul domeniului încadrării în grad de handicap care nu permite instanței să facă aprecieri de ordin medical, îngreunează soluționarea contestațiilor de către instanțe, astfel încât este necesară administrarea tuturor probelor relevante, care ar putea să ofere instanței suficiente temeiuri în baza cărora să rezolve cauza.

Prin urmare, în speță, în lipsa unei expertize de specialitate, care nu a putut fi efectuată, instanța de fond nu avea posibilitatea să se pronunțe în sensul obligării pârâtelor la emiterea în favoarea reclamantei a unui act de încadrare în gradul de handicap accentuat, permanent și nerevizibil, critica recurentei pe acest aspect fiind nefondată.

Pe de altă parte, chiar și în ipoteza administrării expertizei în cauză, instanța de fond nu putea să dispună modificarea gradului de handicap, așa cum solicită recurenta, **întrucât pârâtele beneficiază de o competență exclusivă în realizarea acestei încadrări.**

Mai mult, așa cum în mod corect a reținut instanța de fond, prin Decizia nr. 5730/2013 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești **s-a stabilit cu putere de lucru judecat, referitor la situația reclamantei, că instanța de fond poate analiza doar nelegalitatea actelor administrative contestate.**

În acest context, în mod corect prima instanță, verificând legalitatea actelor administrative contestate, a decis anularea acestora, a obligat pârâtele la reevaluarea medicală a reclamantei pentru intervalul de timp de la ultimul certificat de handicap emis anterior, certificatul de încadrare nr. 6082/1.06.2010 și până în prezent având în vedere documentele medicale relevante, privind-o pe reclamantă.

În ce privește critica care vizează quantumul daunelor morale acordate de instanță, Curtea constată următoarele:

Deși cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare, daunele morale se stabilesc prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cei în cauză, în plan fizic, psihic și afectiv, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării etc.

Toate aceste criterii se subordonează aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs.

Sub aspectul quantumului acestora, trebuie avut în vedere faptul că daunele morale nu pot fi acordate excesiv, neavând rolul unor amenzi și neputând duce la o îmbogățire nejustificată persoanei vătămate, având doar un rol compensator.

Tocmai de aceea, Curtea apreciază că suma de 3000 lei acordată reclamantei recurente cu titlu de daune morale este suficientă pentru a repara prejudiciul cauzat acesteia, instanța de fond făcând o aplicare corespunzătoare a criteriilor enumerate, ținând seama atât de consecințele pe care nerespectarea obligațiilor de către pârâtele le-a avut asupra stării de sănătate a reclamantei, cât și de starea de disconfort, incertitudine și frustrare cauzate prin fapta ilicită a pârâtelor.

Față de aceste considerente, Curtea în baza art. 312 c.pr.civ. va respinge recursurile ca nefondate și va menține sentința atacată ca fiind legală și temeinică.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE

Respinge ca nefondate recursurile declarate de reclamanta **IONESCU CRISTINA OANA**, domiciliată în mun. Câmpina, str. Simion Bărnuțiu, nr. 8, județ Prahova și pârâții **Consiliul Județean Prahova - Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Prahova - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Prahova**, cu sediul în Ploiești, str. Șoseaua Vestului nr. 14-16, Prahova, și **Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale - Direcția Protecția Persoanelor cu Handicap - Comisia Superioară de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap București**, cu sediul în mun. București, sector 1, Calea Victoriei, nr. 194, împotriva sentinței nr. 3668 din data de 14.11.2014 pronunțată de Tribunalul Prahova – Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal.

Irevocabilă.

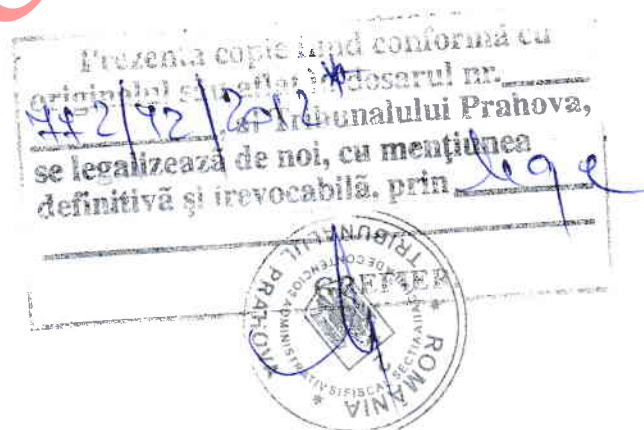
Pronunțată în ședință publică, astăzi 25 mai 2015.

Președinte,
Tănăsescu Mariana

Judecători,
Dinu Florentina Ștefănescu Ioana Cristina

Grefier,
Dumitrescu Dorina

Red.TM
Tehnored.DD
7 Ex / 25.06.2015
d.f.772/42/2012** Tribunalul Prahova,
j.f.Iana Ovidiu

Operator de date cu caracter personal
Nr. notificare 3120

aveal . h-8791